

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210-8082042 • site:www.kakouri.gr • email: efimeridakakouri@gmail.com

Χρόνος 24ος • Αριθμός φύλλου 94 • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2020

«Ουκ έστιν ουδέν μητρός ήδιον». Δεν υπάρχει τίποτα γλυκύτερο από τη μάνα (Ευριπίδης)

Η γιορτή της Ανάληψης στην Αρμενιά

Έχοντας βγάλει φωτογραφίες, κατά τη διάρκεια της Μεγαλοβδομάδας, στο άδειο κι έρημο χωριό μας και σε μια εποχή που κυριάρχησε η καραντίνα και τα επακόλουθα του κορωνοϊού..., ξαφνιάστηκα όταν ο Γιώργος ο Γκόνης μου θύμισε ότι έπρεπε να γράψω στο Fb για την εκδήλωση της Ανάληψης!!!

— «Κανόνισα με τον παπά»!!! μου είπε...

Κατάλαβα ότι ο Παναγιώτης του Λούρα έλαβε πάλι εντολή από τον Γιώργο να πάει τον παπα-Γιώργη από την Ασέα στην κορυφή, στην Αρμενιά!!! Ήταν το πράσινο φως που περίμεναν οι τακτικοί επισκέπτες της Ανάληψης... χωρίς κανέναν να ρωτήσει για τα μέτρα προστασίας κατά του κορωνοϊού...

Τα 19 άτομα που ήταν από την παραμονή (σε σύνολο 41 που ήταν ο συνολικός αριθμός των επισκεπτών) καθιστούν επιτακτική την ανάγκη της δημιουργίας επέκτασης του ξενώνα-αποθήκης στην Αρμενιά. Η νέα επιτροπή «διαχείρισης των οικονομικών και των αναγκών του εξωκκλησιού» θα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες και να συντονίσει τον κόσμο για το δύσκολο έργο της δημιουργίας της. Η νέα επιτροπή αποτελείται από: ένα από κείνα τα παιδιά του Ψαρρά-Μητσιάκη ή τον Γιάννη ή τον Μήτσο-Κουφοντίνα (κι ας έριξε τα πυροτεχνήματα στην «Κοκκινιά»), τον Φώτη Σταματόπουλο, τον Γιώργο Μπασιώτη και τον Γιώργο Κολιόπουλο-Μπιρίκο.

Εντυπωσιακή ήταν και η νέα χορωδία ιεροψαλτών αποτελούμενη από τον Αντώνη (μόνιμος πλέον), τον Κώστα (παιδί του παπα-Γιώργη) και από κοντά να κρατούν το ίσο ο Γιάννης και ο Χρήστος!!!! Δυστυχώς ο Γιώργος, εκτελώντας χρέη επιτρόπου, δεν καταλάβαινε τα νοήματα του παπα-Γιώργη και βαρούσε συνέχεια την καμπάνα....

Ο καιρός δεν ήταν και ο ιδανικότερος ...και κάποιοι φοβηθήκαν και την έκαναν... (ονόματα δεν λέμε...). Στην κλήρωση με τα δώρα (πάλι νοθεία;;;;) η γίδα πήγε στον

Μπασιώτη (το δώρο από τον Χανιά) και η κουλούρα στον Φώτη του Κωτσιοφώτη.

Ένα μεγάλο μπράβο στους Γιάννη Ψαρρά (Μπουκοβόγιαννη), Γιάννη Ψαρρά (Μητσιάκη), Γιώργο Σταματόπουλο (Γκόγκο), Παναγιώτη Νάγο (Σούτσο) και τα πιο πολλά μπράβο στους φίλους των παιδιών, Μένιο Καλογερόπουλο και Αλέξανδρο Μαντά που ανέβασαν την νέα γεννητριά ρεύματος στην κορυφή!!!

Μπράβο!!! και για την «νέας τεχνολογίας», καθημερινή νυχτερινή φωταγωγή της εκκλησιάς (δεν ξέχασαν τα φώτα αναμμένα!!!).

Θέλω επίσης, να συγχαρώ τα παιδιά του Νίκου του Χελιώτη που έδωσαν το παρών στη φετινή μάζωξη!!! Είμαι σίγουρος ότι ο φίλος μας ο Νίκος θα σας καμαρώνει από κει ψηλά!!!

Ραντεβού την επόμενη για το χτίσιμο... ή για να μαζέψουμε τσάι ...

ΥΓ: Υπόσχομαι ότι αυτή τη φορά θα έρθω και γω ...

ΜΠΙΜ® ο Γκρινιάρης

Η περίοδος της καραντίνας στο Κακούρι

Αυτή η πολύ δυσάρεστη εμπειρία που βίωσε η ανθρωπότητα μπορεί να χαρακτηριστεί ως μοναδική αλλά και πολύ διδακτική. Εννοείται, η εμπειρία της καραντίνας λόγω της πανδημίας του Κορωνοϊού COVID-19.

Πώς όμως βιώσαμε την καραντίνα στο χωριό μας; Δεν θα λέγαμε όπως όλοι οι άλλοι και κυρίως όσοι έμεναν στις μεγαλουπόλεις. Λόγω του ότι οι περισσότεροι συγχωριανοί μας που μένουν στο χωριό έχουν τις δουλειές τους στα κτήματα ή στα αιγοπρόβατα, ο περιορισμός στις μετακινήσεις δεν φάνηκε πολύ. Η βόλτα στους δρόμους του χωριού ή του κάμπου ως άσκηση

συνεχίστηκε βεβαίως και χωρίς την άδεια μέσω αποστολής μηνύματος SMS. Τα περισσότερα σπίτια έχουν αυλές και κήπους που σου δίνουν μια αίσθηση ελευθερίας στην κίνησή σου. Τι άλλαξε όμως;

- Οι ταβέρνες και τα καφενεία του χωριού κλειστά για 2 μήνες. Δεν ήταν εύκολο για τους κατοίκους του και κυρίως τους άνδρες που η έξοδος στο καφενείο είναι αναπόσπαστο στοιχείο της ζωής τους, αλλά και της κοινωνικής εξέλιξης του χωριού μας.

- Οι επισκέψεις σε φίλους και συγγενείς κόπηκαν. Πολύ δύσκολο αυτό. Να μην μπορείς να επισκεφθείς ένα

φίλο, ένα συγγενή; Όχι γιατί θα σε έβλεπε κάποιος και θα σου έβαζε πρόστιμο, αλλά περισσότερο για την προστασία του, μήπως και χωρίς να το ξέρεις είσαι φορέας του ιού. Να περνάς έξω από το σπίτι του, να επικοινωνείς πίσω από κλειστές πόρτες και κάγκελα και σε απόσταση 3 και 4 μέτρων. Μια άλλη πραγματικότητα, παράξενη, δυσάρεστη, συναισθηματικά επώδυνη. Να προσπαθείς να αντικαταστήσεις την με φυσική παρουσία επικοινωνία, με επικοινωνία μέσω τηλεφώνου (που δεν σε έφτανε και ο χρόνος του τηλεφωνικού σου συμβο-

Συνέχεια στην 2η σελ.

3^ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΚΑΚΟΥΡΑΙΩΝ

Το 3^ο Αντάμωμα Κακουραίων έχει προγραμματιστεί για τον Αύγουστο του 2021. Βέβαια τώρα που γράφουμε αυτό το κείμενο συμπίπτει με την περίοδο της Πανδημίας λόγω του κορωνοϊού COVID-19 και που έχουν επιβληθεί αυστηρά μέτρα. Η Ελλάδα αντιμετώπισε με πολύ μεγάλη επιτυχία αυτή την πανδημία με το μικρότερο δυνατόν κόστος σε ανθρώπινες ζωές. Η Αρκαδία και κυρίως η Τρίπολη και η Μαντινεία δεν είχαν και δεν έχουν κανένα κρούσμα. Επειδή προβλέπεται και σχεδόν θεωρείται βέβαιο ότι σε ένα χρόνο θα έχει βγει το εμβόλιο και θα έχει βρεθεί αποτελεσματική θεραπευτική αγωγή, οι Σύλλογοι κρατούν τον αρχικό προγραμματισμό της ημερομηνίας του 3^{ου} Ανταμώματος. Γιατί το 2021 είναι μια ημερομηνία σταθμός για όλους τους Έλληνες. Είναι η ημερομηνία που ορίζει μια πορεία 200 χρόνων από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης το 1821, όπου τέθηκε με πολύ επιτακτικό τρόπο και οδηγήθηκε μέσα από πολλούς αγώνες στη δημιουργία ανεξάρτητου Ελληνικού κράτους.

Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι του χωριού μας, αντιλαμβανόμενοι την σημαντικότητα του 2021, θέλησαν να συνεισφέρουν σε αυτή την εθνική ανάταση όλων των συμπατριωτών μας, καλώντας τους στο 3^ο ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ τον ΑΥΓΟΥΣΤΟ του 2021.

Το 3^ο Κακουραϊκό Αντάμωμα θα είναι ένα αντάμωμα που θα μας ενώσει με τις ρίζες μας ως Κακουραϊούς και κυρίως ως Έλληνες. Ένα Αντάμωμα Ενότητας, Αδελφοσύνης και Αυτοσυνειδησίας όπως των προγόνων μας που έδωσαν τον κοινό αγώνα.

Οι Σύλλογοι ήδη από τώρα έχουν μπει στη φάση σχεδιασμού κατάλληλων εκδηλώσεων. Όπως και στα δύο προηγούμενα πετυχημένα Ανταμώματα οι Σύλλογοι νοιώθουν την βαθιά ευθύνη της διοργάνωσης αυτής και υποσχονται ότι θα κάνουν το καλύτερο δυνατόν.

Προγραμματίστε από τώρα ώστε τον ΑΥΓΟΥΣΤΟ του 2021 να είμαστε όλοι στο αγαπημένο μας χωριό, στο ΚΑΚΟΥΡΙ. Σας περιμένουμε όλους με πολλή Αγάπη.

Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι Αρτεμισίου

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενησει τους Κακουραϊούς και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα τηλ.: 27960-61145

Η συνδρομή της εφημερίδας

- α. Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
- β. Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Α/φών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
- γ. Μπορείτε να καταθέσετε στην Εθνική Τράπεζα: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής Αρ. Λογ/μού 65648001090
- δ. ΠΡΟΣΟΧΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣ
Παρακαλούμε τους ξενιτεμένους Κακουραϊούς να μην στέλνουν τσεκ στο Σύλλογο γιατί οι τράπεζες δεν τα δέχονται.

Μπορείτε όμως να καταθέσετε τη συνδρομή σας στο λογαριασμό του Συλλόγου. Το όνομα του Συλλόγου είναι: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής με IBAN:

GR 510110 6560 0000 6564 8001090 ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
SWIFT / BIC: ETHNGRAA
NATIONAL BANK (Εθνική Τράπεζα)

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μην στέλνετε επιταγές ή επιστολές στο όνομα της εφημερίδας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ».

Τα Βιβλία των Συλλόγων

Από πού κρατάει
η σκούφια μας

Αναζητώντας τις ρίζες
των Αρτεμισιωτών (Κακουραϊών) Αρκαδίας

Et in
Kakouri Ego
(Από το Κακούρι και Εγώ)

ΜΟΡΦΟΤΟΚΟΣ & ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ & ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Αυτά τα δύο βιβλία, που το ένα συμπληρώνει το άλλο, δεν πρέπει να λείπουν από κανένα Κακουραϊκό σπίτι. Τα βιβλία διατίθενται στο χωριό μας από την κ. Δήμητρα Ρόκκα, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.
Η τιμή τους είναι 30€ και 20€ αντίστοιχα

Όταν η εφημερίδα μας ήταν στο τυπογραφείο, πληροφορηθήκαμε ότι ένας άξιος και εκλεκτός συγχωριανός μας ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΥΛΗΣ, τ. Δήμαρχος Τρίπολης, έφυγε από τη ζωή.

Δημήτρη καλό σου ταξίδι και καλό παράδεισο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

► Ο **Θανάσης Βασ. Κολιόπουλος** και η γυναίκα του **Μαρία** στις 9/4/2020 απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, **κόρη**.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει το νεογέννητο.

Επιστολές που πήραμε

Προς το Σύλλογο Αρτεμισιωτών Αττικής και εκδότη της εφημερίδας «**Το Κακούρι**»

Χριστός Ανέστη, θερμά συγχαρητήρια, για το αξιόλογο και το πολύπλευρο έργο σας.

Θεόδωρος Β. Χρονόπουλος
Εκπαιδευτικός

Συνδρομές

Κυπραίος (Τσιρικός) Δήμος	\$200 USA
Κακαρικού Αθανασία του Θεοδώρου	\$50 USA
Σπυροπούλου-Βέμη Σωτήρα	\$50 Αυστρ.
Ρόκκα-Τσαβαλά Σταυρούλα	\$50 Αυστρ.
Ρόκκα-Δημητροπούλου Παναγιώτα	\$50 Αυστρ.
Σταματόπουλος Ανδρέας	50€
Κοτσιάνης Ηλίας του Σπύρου	30€
Κοτσιάνη-Μπαφούνη Ντίνα	50€
Κοτσιάνη-Χαραλαμποπούλου Σοφία	30€
Θεοδωρόπουλος Χρήστος	50€
Αναγνωστοπούλου Βασιλική	40€
Ηλιόπουλος Βασίλης	30€
Καζάκος Μιχάλης	20€
Κακαρικού-Κουτσούκου Πίτσα	20€
Τζούρα Καλλιόπη	20€
Χρονόπουλος Θεόδωρος	30€
Σίμου Τρισούλα του Βασ.	20€
Μάγκλαρης Γεώργιος του Παν.	20€
Κακαρικού-Παπακάστα Σούλα	20€
Σταματόπουλος Διονύσης του Βασ.	40€

Ανέκδοτα

Α) Η πολύτεκνη μάνα

Μια πολύτεκνη μάνα επισκέπτεται μια δημόσια υπηρεσία, για να πάρει τα σχετικά επίδομα πολυτέκνων. Εκεί ακολούθησε ο εξής διάλογος:

— Υπάλληλος: Πόσα παιδιά έχετε κυρία μου;

- Μάνα: Οκτώ.
- Υπάλληλος: Τα ονόματά τους παρακαλώ;
- Μάνα: Νίκος.
- Υπάλληλος: Καλά όλα Νίκος τα λένε;
- Μάνα: Μάλιστα.
- Υπάλληλος: Και πώς τα ξεχωρίζετε;
- Μάνα: **Τα φωνάζω με το επίθετό τους.**

Β) Ο βιβλιοφάγος

Ο διάλογος που ακολουθεί γίνεται μεταξύ συζύγων:

- Γυναίκα: Αγάπη μου, μήπως είδες το βιβλίο, που άρχισα να διαβάζω;
- Άνδρας: Ποιο βιβλίο σου, αγάπη μου;
- Γυναίκα: Εκείνο που έλεγε **“Πώς να ζήσετε 100 χρόνια”**.
- Άνδρας: Το πέταξα, εννοείται.
- Γυναίκα: Γιατί μωρό μου;
- Άνδρας: **Γιατί είχε αρχίσει να το διαβάζει η μάνα σου.**

Ο Κακουραϊός

Ηγέρθη, ουκ έστιν ώδε

Με αυτά τα λόγια ο λαμπροφωρεμένος άγγελος υποδέχθηκε τις τρεις μυροφόρες γυναίκες, όταν πήγαν πολύ πρωί την επομένη του Σαββάτου να επισκεφθούν τον τάφο του Κυρίου και να αλείψουν το σώμα του με αρώματα που είχαν αγοράσει.

Δύο σκέψεις βασάνιζαν τις θαρραλέες εκείνες γυναίκες, όταν πήραν την μεγάλη αυτή απόφαση. Η μία ήταν ο φόβος των Ιουδαίων, διότι έπειτα από όσα φρικτά υπέστη ο δάσκαλός τους οι μαθητές του Χριστού, άνδρες και γυναίκες παρέμεναν κρυμμένοι. Και η άλλη, ποιος θα κυλήσει τη μεγάλη πέτρα από την είσοδο του μνήματος. Η αληθινή όμως αγάπη έξω βάλλει το φόβο.

Γι' αυτό ξεκινούν για το μεγάλο εγχείρημα και όταν φθάνουν εκεί η πέτρα έχει παραμεριστεί, η φρουρά έχει φύγει και στη θέση τους βλέπουν ένα νεαρό με λευκή στολή. Μην τρομάζετε τους λέει. Τον Ιησού από τη Ναζαρέτ τον σταυρωμένο ψάχνετε; Δεν είναι εδώ. Αναστήθηκε. Πηγαίνετε να πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο, ότι τους περιμένει στη Γαλιλαία.

Με τη μεγάλη αυτή γιορτή της χριστιανοσύνης όλοι πανηγυρίζουμε και βιώνουμε το κοσμοσωτήριο γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας.

Η Ανάσταση του Χριστού είναι η μεγάλη θυσία του Θεανθρώπου για τον άνθρωπο που τόσο αγάπησε, αλλά και εξ ίσου σημαντική για τη σωτηρία της αθάνατης ψυχής μας. Κατέβηκε στη γη ως άνθρωπος, πορεύθηκε μαζί με τους ανθρώπους, κήρυξε, δίδαξε, θεράπευσε και αντί όλων αυτών, συλλαμβάνεται ως κακούργος και τιμωρείται με τον αιμωτικότερο θάνατο της εποχής, την στ—αύρωση. Είχε πει όμως, ότι μετά τρεις μέρες, θα εγερθώ. Ανασταίνεται, γκρεμίζει τις πύλες του Άδου και τραβά από τον κάτω κόσμο όλο το ανθρώπινο γένος. «Πού σου θάνατε το κέντρον; Πού σου Άδη το νίκος; Ανέστη Χριστός και νεκρός ουδείς εν τω μνήματι».

Ο Απόστολος Παύλος εις την Α' επιστολή του προς Κορινθίους αναφέρει ότι «ει δε Χριστός ουκ εγήγερται ματαία η πίστις ημών». Αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί η πίστη μας είναι χωρίς περιεχόμενο. Εξ αυτού πρέπει να συμπεράνει κανείς ότι και οι χριστιανοί που πέθαναν έχοντας χαθεί και αν η χριστιανική ελπίδα μας περιορίζεται μόνο σ' αυτή τη ζωή, τότε είμαστε οι πλέον αξιοθρήνητοι απ' όλους τους ανθρώπους.

Εμείς οι χριστιανοί πιστεύουμε, ότι ο Κύριός μας αναστήθηκε πρώτος, κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών. Με την Ανάστασή Του ανοίγεται καινούριος δρόμος που μπορεί κάποιος βαδίζοντας τον να συναντήσει τον γλυκύτατο Ιησού. Αυτό είναι και το πραγματικό νόημα της εορτής του Πάσχα, της Ανάστασης, της ορθόδοξης λαμπρής. Κανένας δεν μπορεί να ζήσει χωρίς χαρά. Υπάρχει όμως η χαρά εκείνη που μπορεί να ξεπεράσει κάθε πόνο και κάθε λύπη. Αυτή είναι η χαρά της Αναστάσεως. Γι' αυτό και ο Αναστημένος Κύριος λέει στους μαθητές του, «ΧΑΙΡΕΤΕ» και τους γεμίζει με ελπίδα, ενθουσιασμό και την πεποίθηση ότι ο θάνατος καταργήθηκε.

Αν η Γέννηση του Χριστού, τα Χριστούγεννα, είναι η Μητρόπολη των εορτών, η Ανάστασή Του είναι η εορτή των εορτών και η πανήγυρις των πανηγύρεων, όπου τα πάντα ουρανό και γη και τα καταχθόνια πληρούνται από Αναστάσιμο Φως.

Λαμβάνοντας ως αφετηρία το μοναδικό, υπερφυσικό και κοσμοϊστορικό αυτό γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας, που αποτελεί το κέντρο της πίστης μας, ας πλησιάσουμε τον Αναστημένο Χριστό και ας αλλάξουμε ρότα και προορισμό. «Ουδείς καθαρός από ρύπου». Όλοι έχουμε ανάγκη από αλλαγή τρόπου ζωής. Στην εκκλησιαστική γλώσσα αυτό λέγεται μετάνοια. Αλλάζουμε νου και όσο μπορούμε αφοσιωνόμαστε με τη σκέψη και την καρδιά στα πνευματικά θεία διδάγματα που πηγάζουν από το ζωοδόχο τάφο του Αναστημένου Χριστού μας.

Καλή Ανάσταση.

Βασίλης Γ. Ηλιόπουλος

Η περίοδος της καραντίνας στο Κακούρι

Συνέχεια από την 1η σελ.

λαίου) και διαδικτύου. Να στήνεσαι μπροστά από την τηλεόραση και να παρακολουθείς με κομμένη την ανάσα τα νέα από την Ελλάδα και κυρίως τις συγκλονιστικές περιγραφές των γεγονότων από την Ιταλία και την Ισπανία. Ένας πραγματικός εφιάλτης που ήταν και η αιτία που καθήλωσε όλους τους Έλληνες στο σπίτι τους και υπάκουσαν στις οδηγίες των ειδικών.

• Η εκκλησία μας, βάση υπουργικής εντολής, έκλεισε τις πόρτες για τους πιστούς. Τουλάχιστον ο ιερέας μας, πατήρ Νικόλαος Κουτρομπής, δεν υπάκουσε στις άνωθεν οδηγίες και την καμπάνα κτυπούσε και τα μεγάφωνα έβγαλε όπως κάθε φορά. Αυτό έδινε την δυνατότητα στον πιστό να βιώσει έστω από μακριά το θρησκευτικό πνεύμα της ημέρας. Ήταν κάτι που το χωριό το εκτίμησε.

• Το Πάσχα και στο χωριό μας ήταν πολύ διαφορετικό. Όσο αφορά το λατρευτικό μέρος του οι πιστοί το βίωσαν από τα μπαλκόνια ή από τις τηλεοράσεις. Επαναλαμβάνουμε πάλι πόσο σημαντική ήταν η πρωτοβουλία του πατέρα Νικολάου να κτυπάει τις καμπάνες και να αναμεταδίδει τις λειτουργίες της Μεγάλης Εβδομάδας από τα μεγάφωνα του ναού. Περισσότερο από όλα αισθανθήκαμε πολύ παράξενα που η λειτουργία της Αναστάσεως έγινε στις 7:00 μ.μ. του Μεγάλου Σαββάτου και χωρίς πιστούς, ή μάλλον οι πιστοί ήταν στα μπαλκόνια (μια και η μέρα ήταν πολύ καλή). Βέβαια ελάχιστοι συγχωριανοί μας, όταν ακούστηκε από τα μεγάφωνα το Χριστός Ανέστη, μετέβησαν στον ιερό ναό πήραν το Άγιο Φως και αποχώρησαν. Στο δρόμο προς το σπίτι τους το έδωσαν και σε άλλους. Σε πολλούς ανασύρθηκε από την μνήμη τους ότι πολλά χωριά που δεν έχουν αποκλειστικό ιερέα, η λειτουργία της Αναστάσεως γίνεται περίπου τέτοιες ώρες. Ευχόμαστε όλοι να μην έχει το χωριό μας μελλοντικά τέτοια τύχη. Όσον αφορά το εορταστικό μέρος του Πάσχα, θα λέγαμε βουβό. Πού ήταν οι τόσες πολλές ψησταριές των προηγούμενων χρόνων, οι συγχωριανοί μας από την Αθήνα που κάθε χρόνο ερχόταν για το Πάσχα στο χωριό, τα τραγούδια, το εορταστικό κλίμα που το νοιώθεις παντού αυτή την ημέρα; Ένα μούδιασμα, μια εσωτερική μελαγχολία. Παρ' όλα αυτά υπήρχαν και εξαιρέσεις. Κάποιοι συγχωριανοί μας, κάνοντας το συλλογισμό ότι σε τόσες ημέρες καραντίνας κανένας δεν είχε παρουσιάσει σύμπτωμα, πήραν την απόφαση και διοργάνωσαν γλέντι κανονικό, με χορούς και τραγούδια μέχρι αργά της ίδιας μέρας. Την ανάλυση αυτή, που φάνηκε σωστή, οι ίδιοι την έκαναν πράξη και την ημέρα της Πρωτομαγιάς.

Κάπως έτσι συνοπτικά βίωσε το χωριό μας την καραντίνα, βεβαίως υπάρχει και το προσωπικό βίωμα του καθενός μας που μπορεί να είναι και διαφορετικό.

Είθε να μην επαναληφθεί αυτό ή κάτι παρόμοιο. Δυστυχώς η πολυπλοκότητα της κοινωνίας μας, της οργάνωσής της, του τρόπου ζωής μας και των επιλογών μας δεν δίνει και μεγάλη αισιοδοξία.

Θ. Γκ.

Η λύση

- Άτιμη ζωή! Ξεφωνίζει και κλαίει με παράπονο μια γριούλα, που νοσηλεύεται στο νοσοκομείο της πόλης μας.

- Σώπα, την παρηγορεί μια νοσοκόμα. Υπάρχουν και χειρότερα.

- Άτιμη ζωή, γιατί με βασανίζεις; συνεχίζει με αγανάκτηση. Εγώ δεν έκανα κακό σε κανένα.

Και πραγματικά. Ενενήντα πέντε χρόνια ρέει απ' την ψυχή της η θυσία. Για όλους. Χωρίς διακρίσεις. Δικούς και ξένους.

Θαυμαστό απ' όλους το σφρίγος της' δυσανάλογο μάλιστα με την κορακίστικη ηλικία της. Μα πιάτο αειθαύμαστη η καλοσύνη της. Λόγος κακός δε διάβηκε από την πύλη της ψυχής της. Χρέος της ήταν πάντοτε η συμφιλίωση των συγχωριανών της. Επάξια λοιπόν φέρει το όνομα Ειρήνη.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα ζούσε η κυρα-Ειρήνη. Ολομόναχη στο ορεινό χωριό της. Ήταν μια γυναίκα ψηλή, αδύνατη, με μεγάλα πράσινα μάτια, με αργυρόλευκα μαλλιά: πλεγμένα σε δυο μακριές ως τη μέση της κοτσίδες και καλυμμένα πάντοτε μ' ένα μαύρο τσεμπέρι. Η όψη της αρχοντική, μάλλον αυστηρή, κέρδιζε το σεβασμό όλων. Ολιγαρκής δε ζητούσε απ' τη μοίρα της πολλά. Μονάχα ένα και μοναδικό. Να μην καταπτήσει στο τέλος της ζωής της σαν μωρό. Να πεθάνει όρθια σαν δεντρί. Να κοιμηθεί σαν τον Κλέοβη και το Βίτωνα και να μην ξαναξυπνήσει.

Μα δυστυχώς η μοίρα συνέχισε το διωγμό της. Αφού της χάρισε πολέμους, πείνα, χούντες, αρρώστιες, θανάτους, την έριξε τώρα σε τούτο το κρεβάτι του πόνου. Τη σακάτευσε. Παράλυτα το δεξί χέρι και πόδι της. Στο γύφο το ζερβί της χέρι. Με ένα γερό πόδι πώς να περπατήσει; Αυτή που βάδιζε και έσκαγαν από τη ζήλια τους οι πέρδικες.

Δάκρυα ρέουν ασταμάτητα από τις βρύσες των ματιών των τριών παιδιών της. Τριγύρω της όρθια -ψηλά σαν κυπαρίσσια- παρακολουθούν το μαρτύριό της. Δεν τη χωράει ο νους τους μια τέτοια συμφορά. Προσεύχονται για τη σωτηρία της μάνας τους: μεγαλύτερος θησαυρός γι' αυτά στον κόσμο δεν υπάρχει. Και ελπίζουν...

Μα την τρίτη μέρα ένα δεύτερο εγκεφαλικό επεισόδιο της θalώνει την όραση. Της κόβει τη μιλιά. Της κορσεύει την ακοή. Διακόπτει την επικοινωνία της με το περιβάλλον.

Αντίθετα με τους γιους της οι γιατροί αντιμετωπίζουν ψύχραιμα την κατάσταση. Με ορούς, φάρμακα, αίμα... Για τους γέροντες όμως δε δίνουν και πολλή σημασία.

Την έβδομη μέρα της νοσηλείας της ο Διευθυντής της χειρουργικής κλινικής μάλιστα ανακοινώνει σταράτα και ωμά στους τρεις γιους της:

- Η επιστήμη δεν μπορεί να κάνει τίποτα παραπάνω. Η κατάσταση δεν είναι αναστρέψιμη. Πάρτε τη στο σπίτι σας ν' αφήσει εκεί τη στερνή της την πνοή.

- Τι λες, γιατρέ; Μας προτείνεις ευθανασία; τον ρωτά νευριασμένος ο Γιάννης, ο πρωτότοκος γιος της.

- Πατάς τον όρκο του Ιπποκράτη, κύριε Φακελίδη, διαμαρτύρεται με φωνές ο Γιώργης, ο δευτερότοκος γιος της.

- Θέλεις να φορτώσεις την ευθύνη στους ώμους μας; τσιριζει ο Αλέξης, το στερονοπούλι της.

- Δεν μπορώ να κάνω τίποτα, τους αποστομώνει ο γιατρός, ενώ αφαιρεί τον ορό απ' το χέρι της άρρωστης. Τα ψωμιά της η κυρα-Ειρήνη τα 'φαγε. Χρειάζομαι το κρεβάτι για μια κοπέλα, που πρόκειται να χειρουργήσω, προσθέτει και εξαφανίζεται γρήγορα σαν φαντομάς.

Τα τρία τα βλαστήρια της δεν ξέρουν τι να κάνουν. Ξαφνικά βρίσκονται πιασμένα στα δίχτυα ενός διλήματος: Να την αφήσουν στο νοσοκομείο ή να την πάρουν στο σπίτι τους;

- Θα την πάρω εγώ στο σπίτι μου, πετάγεται αυθόρμητα ο Γιάννης. Έτσι κι αλλιώς εδώ δεν της προσφέρουν καμιά βοήθεια.

- Τι λες, Γιάννη; Ξεχνάς πως τα δυο δίδυμα παιδιά μας δίνουν φέτος πανελλαδικές εξετάσεις; του θυμίζει κοιτάζοντας τον αγριωπά η συμβία του. Για να προετοιμαστούν σωστά χρειάζονται ησυχία και δικό τους δωμάτιο το καθένα. Δεν την παίρνεις, εσύ Γιώργη; προτείνει στον κουινάδο της.

- Α! αυτό είναι αδύνατο, απαντά η Γιώργαινα για λογαριασμό του άντρα της. Εγώ γηροκομώ την κατάντη μάνα μου. Σε γηροκομείο θα μετατρέψω το σπίτι μου; Εξάλλου εργαζομαι ως δημόσιος υπάλληλος και δεν μπορώ να τα βγάλω πέρα. Ας την πάρει ο Αλέξης, αντιπροτείνει.

- Α! να μου λείπει μια τέτοια τιμή, απαντά η γυναίκα του Αλέξη. Εγώ έχω δυο παιδιά να μικροαναθρέψω και ένα στην κοιλιά. Λυπάμαι, μα δε γίνεται. Μακάρι να μπορούσα.

Όλες οι νύφες λυπούνται, μα δεν μπορούν. Οι άντρες τους παράδοξα «ποιούν τη νήσσα». Το παιχνίδι της κολοκυθιάς συνεχίζεται. Τ' αδιέξοδο επίσης.

Στο μεταξύ επιστρέφει για κακή τους τύχη ο διευθυντής στο θάλαμο. Ο εμφύλιος πόλεμος αλλάζει μαγικά μορφή. Και οι έξι ενώνονται εναντίον του. Με βρισιές και απειλές τον βομβαρδίζουν. Μια απειλή σαν δαμόκλεια σπάθη αιωρείται διαρκώς πάνω από τη σοφή του κεφαλή:

- Θα σε αναφέρουμε στον Υπουργό Υγείας. Θα σε απολύσουμε. Φακελάκι από μας δεν πρόκειται να πάρεις.

Ο γιατρός τρέμει από το φόβο του. Θηρία ανήμερα τα παιδιά και οι νύφες προσπαθούν να τον λιντσάρουν. Κινδυνεύει η αρτιμέλεια του. Η υγεία του. Την τελευταία στιγμή φυγαδεύεται από τους νοσοκόμους και γλιτώνει.

Και ξαφνικά σαν από μηχανής Θεός ο Χάροντας δίνει τη λύση. Αρπάζει την κυρα-Ειρήνη και την οδηγεί στο βασιλείο του.

Η κυρα-Ειρήνη κάνει το θαύμα της. Ακόμα και με το θάνατό της φέρνει τη συμφιλίωση και την ειρήνη ανάμεσά τους.

Επτά μέρες ανησυχεί για την τύχη της κι ο βασιλιάς της μέρας. Την είδε για στερνή φορά στην αυλή της να ποτίζει τα χρυσάνθεμά της. Και σήμερα μετά μια εβδομάδα -τόσο χρόνο κράτησε το μαρτύριό της- την ξαναείδε να διαπλέει με μια βάρκα τη λίμνη Αχερουσία. Με τις χρυσές αχτίδες του τη στεφανώνει κι αποθέτει με λύπη στο μέτωπό της τον τελευταίο του ασπασμό.-

Γεώργιος Μάγκλαρης

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο
Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677
Τηλ.: 210 8082042

Εκδότης - Δ/ντής:
Κακαρικού Γαγώ Τηλ.: 210 5747298
Ετήσιες Συνδρομές: 20€
Εξωτερικού: 40€

Συντακτική Επιτροπή:
Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γαγώ
Ελένη Δήμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη
Κακαρικού Γαγώ

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121
Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Πανδημίες και Covid-19

Ήταν αρχές του χρόνου, όταν πληροφορηθήκαμε για πρώτη φορά ότι σε κάποια περιοχή της Κίνας, έκανε την εμφάνισή του ένας ιός, όπως αυτός της γρίπης.

Σε όλους μας φάνηκε κάτι που ήταν τόσο μακριά από εμάς και είχαμε την αίσθηση ότι δεν μας αφορούσε. Γρήγορα όμως μάθαμε ότι ο ιός αυτός ήταν ένας κορονοϊός όπως και τόσοι άλλοι που υπάρχουν στη ζωή των ανθρώπων και ο κορονοϊός αυτός δεν είναι άλλος από τον Covid-19.

Αυτό όμως που άρχισε να μας τρομάζει ήταν ο τρόπος διάδοσής του αλλά και πόσο θανατηφόρος ήταν, αφού δεν υπήρχαν φάρμακα αλλά ούτε και εμβόλιο.

Ο πανικός δεν άργησε να έλθει και στη χώρα μας, όταν ανακοινώθηκε το πρώτο κρούσμα στις αρχές Μαρτίου στη Θεσ/νίκη. Οι εξελίξεις με την διάδοση του Covid-19 ήταν γρήγορες όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και οι θάνατοι άρχισαν να αυξάνονται με εκθετική πρόοδο. Έτσι ο Covid-19 εξελίχθηκε σε παγκόσμια πανδημία. Μπροσ σ' αυτή την κατάσταση η ελληνική κυβέρνηση κήρυξε τη χώρα σε lockdown (καραντίνα) στις 13 Μαρτίου 2020. Όλοι μας ζήσαμε μια πρωτόγνωρη κατάσταση. Ευτυχώς σήμερα όλοι αναγνωρίζουν ότι το lockdown πάρηκε έγκαιρα και η χώρα δεν θρήνησε πολλά θύματα μέχρι σήμερα και σ' αυτές τις ημέρες αρχίζουμε σιγά-σιγά να επανέρχεται η ζωή μας όπως ήταν παλιά, αλλά τώρα με κανόνες και μέτρα υγιεινής και φαίνεται ότι πάμε καλά.

Η ανθρωπότητα στο πέρασμα των αιώνων έχει ζήσει πολλές πανδημίες, οι σημαντικότερες από αυτές ήταν:

Α] Ο Λοιμός της Αθήνας το 430 π.Χ.

Κατά το δεύτερο έτος του Πελοποννησιακού Πολέμου το 430 π.Χ. οι Αθηναίοι βρέθηκαν αντιμετώπιση με δύο αδυσώπητους εχθρούς, ο ένας ήταν εκτός των πυλών και ένας εντός των πυλών.

Ο εξωτερικός ήταν ο στρατός των Σπαρτιατών, που πολιορκούσε την Αθήνα.

Ο δεύτερος ήταν εντός των τειχών και ήταν ο πιο δύσκολος και ύπουλος εχθρός αφού ήταν αόρατος και ήταν ο **λοιμός**, που είχε ξεσπάσει στην πόλη.

Αυτός ο λοιμός έμεινε στην ιστορία ως **“ο λοιμός των Αθηνών”**.

Ο ιστορικός **Θουκυδίδης**, που είχε και αυτός ασθενήσει, μας δίνει πληροφορίες για τον λοιμό αυτόν.

Οι ασθενείς εμφάνιζαν αρχικά αιφνίδιο ποнокέφαλο και υψηλό πυρετό, ενώ το δέρμα ερεθιζόταν και τα μάτια έτσουζαν.

Όταν ο ιός έφτανε στο στόμα, προκαλούσε ναυτία και εμετό χολής και οι πάσχοντες ένιωθαν να καίγονται σ' όλο τους το σώμα και πέθαιναν την έβδομη ή την ένατη ημέρα.

Την εποχή εκείνη οι άνθρωποι δεν γνώριζαν το αίτιο του λοιμού.

Οι σύγχρονες έρευνες με την εξέταση γενετικού υλικού, που πήραν από ομαδικό τάφο 150 ατόμων της εποχής του λοιμού, που βρέθηκε στον Κεραμεικό, τεκμηριώνουν ότι υπεύθυνος για τον λοιμό των Αθηνών ήταν ο **τυφοειδής πυρετός** (salmonella enterica).

Εικάζεται ότι ο ιός ήλθε από την Αιθιοπία και μέσω Αιγύπτου έφτασε στον Πειραιά μέσω θαλασσιών εμπορευμάτων.

Ο λοιμός αυτός σκότωσε το 16% έως το 33% του πληθυσμού των Αθηνών, που τότε αριθμούσε 300.000 κατοίκους, δηλαδή πέθαναν από 48.000 έως 100.000 Αθηναίοι, αριθμός τεράστιος για την εποχή εκείνη.

Μεταξύ των νεκρών ήταν και ο **Περικλής**, που δημοιούργησε τον 5ο αιώνα π.Χ. τον περίφημο **«χρυσό αιώνα του Περικλέους»**.

Ο λοιμός αυτός ήταν η αιτία οι Αθηναίοι να ηττηθούν στον Πελοποννησιακό πόλεμο.

Β] Η πανούκλα του Βυζαντίου 541-542 μ.Χ.

Το έτος 542 μ.Χ. αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο **Ιουστινιανός**, τη χρονιά αυτή έπληξε την Κωνσταντινούπολη η φοβερή **πανούκλα**. Η πανούκλα έκανε αρχικά την εμφάνισή της στην Αίγυπτο, από μολυσμένους αρουραίους και άρχισε να εξαπλώνεται σταδιακά σ' όλες τις πόλεις της Μεσογείου.

Το καλοκαίρι του 542 μ.Χ. έφτασε και στην Κωνσταντινούπολη, που προσπάθησε να εξορκίσει το κακό με λιτανείες.

Στην κορύφωσή της η ασθένεια έφτασε στο σημείο να σκοτώνει 5.000 άτομα την ημέρα στην Κωνσταντινούπολη, γεγονός που οδήγησε τον Αυτοκράτορα Ιουστινιανό σε απόγνωση, αφού εξαφάνιζε ολόκληρους οικισμούς.

Γρήγορα η πανούκλα εξαπλώνεται στη Δύση και φτάνει μέχρι τη Βρετανία και την Ιρλανδία.

Το πρώτο σύμπτωμα της ασθένειας ήταν χαμηλός πυρετός κάτι που δεν ανησυχούσε τους ασθενείς αλλά ούτε και τους γιατρούς. Μέσα σε λίγες ώρες ο πάσχων εμφάνιζε ραγδαία επιδείνωση, ατονία, υψηλό πυρετό και τελικά

οδηγούσε τον πάσχοντα σε κόμα ή μια μορφή παραφροσύνης, παράκρουση, παραισθήσεις και τελικά στον θάνατο.

Θύμα της πανώλης έπεσε και ο ίδιος ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός, που έφτασε στα πρόθυρα του θανάτου. Την σωτηρία του την απέδωσε σε θαύμα, όταν είδε σε όραμά του τους **Αγίους Αναργύρους**. Από την πανώλη έχασαν τη ζωή τους 2,5 εκατομμύρια άνθρωποι στο Βυζάντιο. Έτσι έμεινε στην ιστορία σαν **«πανώλη του Ιουστινιανού»**.

Υπήρξε και δεύτερο κύμα πανώλης το 750 μ.Χ. που εικάζεται ότι πέθαναν 50 εκατομμύρια άνθρωποι σ' ολόκληρο τον γνωστό τότε κόσμο.

Στο Βυζάντιο η πανούκλα κόστισε στην εξασθένησή του, που είχε σαν αποτέλεσμα οι Ενετοί το 1204 μ.Χ. να αλώσουν την Κωνσταντινούπολη.

Γ] Η μαύρη πανώλη 1348-1353 μ.Χ.

Την πανώλη αυτή την αποκάλεσαν **«Μαύρο Θάνατο»** και έπληξε το δυτικό κόσμο. Η Ευρώπη έχασε το 33% του πληθυσμού της. Ξέσπασε το 1347, όταν τα Γενοβέζικα πλοία που είχαν ξεκινήσει από την Κριμαία, όπου η μάστιγα ήταν ενδημική, προσέγγισαν την Μεσόγειο της Ιταλίας (Σικελία). Έτσι μεταφέρθηκε η πανώλη στην Ευρώπη που σε λίγο χρόνο απλώθηκε σ' όλη την Ιταλία και στη Νότια Γαλλία.

Το 1348 το κακό φτάνει στο Παρίσι, ενώ το 1349 απλώνεται σε όλη την Ευρώπη, από Ισπανία έως Σκανδιναβικές χώρες.

Η πανώλη αυτή ήταν ένα θανατηφόρο κοκτέιλ τριών ασθενειών, της βουβωνικής πανώλης, της πνευμονικής πανώλης και της σηψαιμικής πανώλης.

Για τους πάσχοντες ο θάνατος ερχόταν μέσα σε λίγες μέρες μετά από φρικτούς πόνους. Ο κόσμος πίστευε ότι η πανούκλα αυτή ήταν μια κατάρα, που έστειλε ο Θεός για να τιμωρήσει τους ανθρώπους για τις αμαρτίες τους.

Το μεγαλύτερο κόστος της πανδημίας αυτής πλήρωσε η Γαλλία. Για το Βυζάντιο είχε σαν αποτέλεσμα την μείωση του πληθυσμού του αλλά και οικονομικό κόστος, έτσι το 1453 κατέληξε από τους Οθωμανούς.

Δ] Ισπανική γρίπη του 1918

Κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (1914-1918) εκατομμύρια άνθρωποι ήταν γριπωμένοι, αλλά κανείς δεν ανησυχούσε διότι με αντιπυρετικά φάρμακα η ασθένεια έκανε τον κύκλο της και έφευγε.

Ξαφνικά ο ιός μεταλλάσσεται και γίνεται τοξικός, θερίζοντας κυρίως νέους ηλικίας από 15-45 ετών ανθρώπους, δυνατούς και υγιείς, δεν πλήττει παιδιά και ηλικιωμένους. Αυτή ήταν η σημαντική διαφοροποίηση σε σχέση με τις προηγούμενες πανδημίες. **Τα συμπτώματα της ασθένειας ήταν η πλήρης εξάντληση των πασχόντων και σε πολλές περιπτώσεις κατέληγαν μέσα σε μια μέρα από οξύ πνευμονικό οίδημα.**

Αρχικά εκδηλώθηκε στη Γαλλία τον Απρίλιο του 1918, με φορά 6 βρετανικά στρατεύματα που στάθμευαν στη Νορμανδία. Όσο μετακινούνταν τα στρατεύματα ο ιός μεταλλάσσόταν, είχε μεταπηδήσει στον άνθρωπο από πτηνά.

Στην ιστορία έμεινε ως **«Ισπανική γρίπη του '18»** επειδή οι πρώτες αναφορές για την πανδημία καταγράφηκαν από ισπανικές εφημερίδες. Γρήγορα εξαπλώθηκε σε ολόκληρη την Ευρώπη και ο συνολικός αριθμός των θυμάτων υπολογίζεται από 25 έως 50 εκατομμύρια και ήταν περισσότερα από τα θύματα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (8,5 εκατ.).

Ευτυχώς η Ισπανική γρίπη κράτησε μέχρι το τέλος του 1919, έκανε τον κύκλο της και εξαφανίστηκε έτσι ξαφνικά όπως εμφανίστηκε. Η Ισπανική γρίπη κτύπησε και την Ελλάδα με χιλιάδες θύματα.

Στο χωριό μας πέθαναν 50 περίπου νέοι άνθρωποι. Ο αείμνηστος **Βασίλης Ι. Παπαθεοδώρου** μου είχε διηγηθεί.

“Στην Ισπανική γρίπη του 1918, ήμουν παιδί 8 χρονών και έζησα τα γεγονότα, που έλαβαν χώρα στο χωριό μας. Κάθε μέρα είχαμε και μια τουλάχιστον κηδεία με νέο άνθρωπο. Φόβος και θρήνος επικρατούσε στο χωριό μας, ενδεικτικό είναι ότι σε μια μέρα είχαμε δέκα (10) κηδείες. Οι οικογένειες Ξαστεριά και Καϊκα έχασαν από δύο κορίτσια η κάθε μία. Το χωριό αποδεκατίστηκε από νέους ανθρώπους”.

Είδαμε με συντομία τις πανδημίες που **“θέρισαν”** την ανθρωπότητα από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας και τις επιπτώσεις που είχαν στη ζωή των ανθρώπων.

Τις επιπτώσεις του Covid-19, που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη, θα τις δούμε μετά από ένα ή δύο χρόνια.

Η χώρα μας τα τελευταία 100 χρόνια έζησε και **επιδημίες** και αυτές ήταν η **ελονοσία, η φυματίωση, η ευλογιά** και άλλες. Όλες αυτές οι επιδημίες αντιμετωπίστηκαν με φάρμακα και εμβόλια.

Ας ελπίσουμε ότι η επιστήμη σύντομα θα βρει φάρμακα και εμβόλια για την αντιμετώπιση του Covid-19.

Ο Κακουραϊός

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΤΩΝ ΑΡΚΑΔΩΝ ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟ ΚΟΣΜΟ

Οι Αρκάδες αποτέλεσαν πηγή ανθρώπινου δυναμικού, με χαρακτηριστικά που αντικατοπτρίζαν την μυθολογία, τον πολιτισμό, τον πατριωτισμό, τις πνευματικές και ηθικές αξίες και οριοθέτησαν την μακραίωνη ιστορική τους πορεία στην πατρώα γη και στον κόσμο γενικότερα.

Η Αρκαδική Δημοκρατική κοινωνία πρωτοπόρος στον ελληνικό και παγκόσμιο χώρο καλλιέργησε σε αυτούς την Ελευθερία της σκέψης, του λόγου, την έφεση προς τις τέχνες, τα γράμματα, την ακεραιότητα του χαρακτήρα τους, το ήθος, την υπερηφάνεια για την καταγωγή τους και την άμετρη αγάπη και νοσταλγία για την πατρίδα τους.

Συνέλαβαν την ιδέα και την αξία του αθλητισμού και καθιέρωσαν πρώτοι τα Λύκεια και τα ανέδειξαν ως σημαντική αθλητική διοργάνωση πέρα από την Αρκαδία.

Πλήθος ηγετών και πνευματικών ανθρώπων ανέδειξε η αρκαδική κοινωνία που καθοδήγησαν, δυνάμωσαν, γοήτευσαν τις ψυχές των Αρκάδων από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα.

Οι φιλόσοφοι, Κλέαρχος ο Μαντινέας, δάσκαλος του Μεγαλοπολίτη Στρατηγού Φιλοποίμενα (μέγιστος των τελευταίων Ελλήνων), ο Αριστόδημος μαθητής του Πλάτωνα, ο Δημόφαντης, ο Εκδήλος από την Μεγαλόπολη ο Κερκίδας, κυνικός φιλόσοφος από την Αρκαδία, ο νομοθέτης Δημόνακτας, από την Μαντινεία εκπονεί τους νόμους και το Σύνταγμα των Κυρηναίων της Αφρικής. Ο Αντισθένης, ο Τυρονίδας, ο Κροίσος και ο Πυρρίας, ο Αρίστιππος, ο Δημοκλής, ο Κύδιππος, ο Εφορος και ο Λεπιδράτης Αρμόδιος. Ο Αινείας από την Στυμφαλία, πολεμικός συγγραφέας, που έγραψε το έργο περί “Πολιορκίας των Πόλεων”. Ο Πολύβιος ο Μεγαλοπολίτης, μέγιστος ιστορικός έγραψε 40 βιβλία και ήταν αυτός που μεταλαμπάδευσε τον Ελληνικό πολιτισμό στους Ρωμαίους. Ο χρονογράφος Αρίθαιος από την Τεγέα με έργο τα Αρκαδικά, οι μυθογράφοι Αρχέτυπος και Νικίας, ο Μαντινέας Αριστόθεος, που ασχολήθηκε με τα ήθη και τα έθιμα της Μαντινείας. Οι επιγραφοποιοί ο Παγκράτης, ο Κερκίδας ο Μεγαλοπολίτης και ο αστρονόμος Ενδυμίωνας που ανακάλυψε πρώτος το Σεληνιακό Έτος. Ο Τεγεάτης τραγικός ποιητής Αρίσταρχος, σύγχρονος του Ευριπίδη που έγραψε περί τις 80 τραγωδίες, ο κωμικός ποιητής Φόρμις ο Μαινάλιος.

Στη μουσική ξεχώρισαν οι Τεγεάτες Κλωνάς και Αγέλαος. Στην αρχιτεκτονική διακρίθηκαν ο Αγαμήδης και ο Τροφώνιος, που κατασκεύασαν τους ναούς του Ποσειδώνα στη Μαντινεία και του Απόλλωνα στους Δελφούς.

Ο γλύπτης Νικόδαμος ο Μαινάλιος που φιλοτέχνησε το άγαλμα της Αθηνάς στην Ολυμπία.

Οι χαλκοουργοί Αθαναδώρας και Δαμέας από την Κλείτορα.

Η Τεγεάτισσα ποιήτρια Ανύτη (ο θηλυκός Όμηρος), η Λεωσθαίνα η Αρίστη, μαθήτρια του Πλάτωνα και η σοφή Διοτίμα η Μαντινική, μέγιστη γυναίκα φιλόσοφος και ιέρεια, την αναφέρει ο Σωκράτης στο συμπόσιο του Πλάτωνα. Για πρώτη φορά στον κόσμο γυναίκες ανεβαίνουν στο ίδιο πνευματικό βήμα με τους άνδρες στην Αρκαδία.

Έτσι δικαίως τις αρετές των Αρκάδων εξυμνούν αρχαίοι μέχρι και σύγχρονοι συγγραφείς. Ο Όμηρος στις πολλές αναφορές του στους Αρκάδες, στην Ιλιάδα και την Οδύσσεια, τους αποκαλεί τρομερούς πολεμιστές. Ο Ηρόδοτος, ρωμαλέους, φιλόμουςους, αήτητους και ερωτιδείς. Ο Ξενοφώντας αναφέρει με θαυμασμό στον χαρακτήρα, τον πολιτισμό, την φιλοπατρία και την γενναιότητά τους. Ο Πολύβιος τους χαρακτηρίζει ρωμαλέους και ευφύεις από όλους τους Έλληνες.

Οι Αρκάδες με τον δυναμισμό τους, το θάρρος, την εργατικότητα τους, την φημισμένη τιμιότητά τους, δημιούργησαν αποικίες στη Μεσόγειο και τον Εύξεινο Πόντο μεταδίδοντας την ελληνική γλώσσα, (αρκαδοκυπριακή διάλεκτος), τον πολιτισμό, τα έθιμα, τον αθλητισμό, το χορό και τα τραγούδια τους. Πρωτοπόροι οικιστές ήταν ο Οινότρος που ίδρυσε την Οινότρια Χώρα στη Νότιο Ιταλία. Ο Εύανδρος από το Παλλάντιο θεωρείται ο δημιουργός της Ρώμης στο λόφο Παλατίνιο. Ο Γόρτυς και ο Κύδωνας ίδρυσαν την Γόρτυνα και την Κυδωνία στην Κρήτη. Ο Αγαπήνορας ο Τεγεάτης γυρίζοντας από την Τροία ίδρυσε την παλαιά Πάφο και την στόλισε με εξαιρετικούς Ναούς και δημόσια κτίρια. Η Αρκαδοκυπριακή διάλεκτος τεκμηριώνει γλωσσολογικά την σχέση Κύπρου και Αρκαδίας. Ο ύμνος του Παγκυπρίου γυμνασίου, σημαντικού πνευματικού και πατριωτικού πυλώνα της Κύπρου αρχίζει με τη φράση “ω βλαστοί των Αρκάδων εμείς”. Η σημερινή σχέση της Αρκαδίας με το παγκύπριο γυμνάσιο και την Κύπρο συνεχίζεται μέσα από δράσεις της Διεθνούς Αρκαδικής Ακαδημίας. Οι Τραπεζούντιοι, κάτοικοι της Κώμης Τραπεζούντας, στα βόρεια της κοίτης του Αλφειού, δυτικά της Μεγαλόπολης, εποικισαν σε δύο φάσεις, πριν και μετά της ίδρυσης της Μεγαλόπολης, περιοχή του Πόντου και έδωσαν σε αυτή το όνομα της Αρκαδικής πατρίδας τους. Πλήθος ιστορικών επιπέδων ότι οι Πόντιοι κατάγονται από την Αρκαδία. Ο πολιτισμός, τα ήθη και τα έθιμα, η αγάπη τους για το χορό και τη μουσική, η φιλοπατρία τους, ενισχύουν αυτή την άποψη. (Σε όλο τον κόσμο οι κοινότητες των Αρκάδων και των Ποντίων είναι οι πιο ισχυρές. Ακολουθούν οι Ηπειρώτες και οι Κρήτες).

Από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα οι Αρκάδες ήταν παρόντες σε όλους τους πατριωτικούς αγώνες. Συμμετείχαν με 6.000 άνδρες με τον Αγαπήνορα, με εξήντα πλοία που τους έδωσε ο Αγαμέμνωνας στον πόλεμο της Τροίας. Το 480 π.Χ. με 2.000 άντρες ήταν παρόντες στις Θερμοπύλες. Με 5.000 άνδρες στην νικηφόρα μάχη των Πλαταιών. Υπερασπίστηκαν πολλές φορές την πατρίδα τους απέναντι στους Σπαρτιάτες με αλληπάλληλες νίκες. Το 776 π.Χ. στην Τεγέα. Στη Φιγαλία το 659 π.Χ., στον Ορχομενό το 560 π.Χ., στη Μαντινεία στο στρατηγικό σημείο ανάμεσα στο Μαίναλο (Μύτικας) και στο Αρτεμίσιο (Καπνίστρα) έγιναν συνολικά 6 μάχες στην αρχαιότητα. Το 418 π.Χ. εναντίον του Άγι του Β', το 362 π.Χ. εναντίον των Θηβαίων και του Επαμεινώνδα, το 249 π.Χ. στη Μαντινεία. Το 222 π.Χ. εναντίον του Κλεομένη, το 207 π.Χ. εναντίον του τυράννου της Σπάρτης Μαναχίδα, και το 194 π.Χ. εναντίον του Νάβι.

Σαν μισθοφόροι συμμετείχαν το 480 π.Χ. στις Συρακούσες με αρχηγούς τον Πραξιτέλη από τη Μαντινεία και τον Φόρμι από τη Μαίναλία. Στον μισθοφορικό Στρατό του Κύρου εναντίον του αδελφού του Αρταξέρξη Βασιλιά της Περσίας, που αθέτησε το λόγο του για την ανά χρόνο Βασιλεία στο θρόνο της Περσίας. Σε αυτήν την εκστρατεία που περιγράφει ο Ξενοφώντας στην Κύρου Ανάβαση θα αναφερθούμε σε άλλο σημείωμα. Η πορεία δέκα χιλιάδων Ελλήνων εκ των οποίων 4.500 χιλιάδες Αρκάδες με στρατηγούς τον Αγία και τον Κλεάνορα από τον Ορχομενό έχει χαρακτηριστεί σαν εποποιία.

Οι Αρκάδες υπέρμαχοι της ομόνοιας, προέβησαν πρώτοι από τους Έλληνες, στη συγκρότηση του Κοινού των Αρκάδων. Αργότερα συμμετέχουν στην Αχαϊκή Συμπολιτεία και στη συμμαχία των Μακεδόνων, μαζί με όλους τους Έλληνες εκτός των Λακεδαιμονίων, στην εκστρατεία εναντίον της Περσίας.

Ο ΜΑΝΤΙΝΕΑΣ

ΑΡΚΑΔΩΝ ΔΡΩΜΕΝΑ

Η **Θεοδώρα Ι. Σταθούλη**, απόφοιτος ΤΕΦΑΑ ΑΠΘ με ειδικότητα παραδοσιακών χορών, ίδρυσε στην **Τρίπολη ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ** με τίτλο **«ΑΡΚΑΔΩΝ ΔΡΩΜΕΝΑ»** και με σκοπό την διατήρηση και ανάδειξη εθίμων και χορών από όλη την Ελλάδα. Σε ένα ευρύχωρο και ωραίο χώρο, στην Αγίου Κων/νου 41 και Οπλαρχηγού Σεχιώτη, διδάσκει μαζί με την μητέρα της **Ελένη Κέζα** τους παραδοσιακούς χορούς απ' όλη την Ελλάδα.

Η προσέλευση και ανταπόκριση των ενδιαφερομένων συμπολιτών μας είναι μεγάλη. Οι Σύλλογοι εύχονται στη **Θεοδώρα** κάθε επιτυχία.

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Κώστας Θ. Νάτσης

Στις 4 Απριλίου 2020 έφυγε ήσυχα και διακριτικά, από την ζωή ο **Κωνσταντίνος Θεοδ. Νάτσης**, 92 ετών.

Γεννήθηκε στο Κακούρι το 1928 και ήταν το πρώτο παιδί του Θεόδωρου και της Σταματίας Νάτση. Έζησε τα παιδικά του και νεανικά του χρόνια στο Κακούρι και στην Τρίπολη και το 1961 παντρεύτηκε την Ασημίνα το γένος Αυζαγγέλη και μεταφέρθηκαν στην Αθήνα.

Απέκτησαν δύο παιδιά τον Θεόδωρο και την Σταματίνα και με την σύζυγό του Ασημίνα ευτύχησαν να δουν τα εγγόνια τους Βασιλική (κόρη της Σταματίας) και την Ασημίνα και τον Κωνσταντίνο (παιδιά του Θεόδωρου).

Από τα νεανικά του χρόνια ασχολήθηκε με το εμπόριο και έχοντας ανήσυχο και επιχειρηματικό πνεύμα δημιούργησε αρκετές επιτυχημένες επιχειρήσεις.

Ποτέ δεν ξέχασε το Κακούρι και ήταν από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής.

Τα τελευταία του χρόνια τα έζησε στην Άνω Γλυφάδα φροντίζοντας ακούραστα την σύζυγό του Ασημίνα, η οποία είχε σοβαρά προβλήματα υγείας και έφυγε από την ζωή σχεδόν ένα χρόνο πριν, στις 12 Απριλίου 2019.

Άνθρωπος ταπεινός αλλά και αυστηρός και ακριβοδίκαιος, πάντα έτοιμος να βοηθήσει και να προσφέρει όπου χρειαζόταν, κατάφερε να κερδίσει την αγάπη, την εκτίμηση και τον σεβασμό από όλους όσους τον ε γνώριζαν.

Δυστυχώς λόγω της παρούσης κατάστασης εν μέσω της πανδημίας, δεν κατέστη δυνατόν σε συγγενείς και φίλους να παρευρεθούν στο τελευταίο αντίο.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Τα παιδιά του

Εν μέσω κορονοϊού, κι όχι απ' αυτόν, έφυγε απ' τη ζωή ο **Κώστας Θ. Νάτσης**, σε ηλικία 92 ετών. Έφυγε ήσυχα, χωρίς προβλήματα υγείας, ένας ξεχωριστός, ένας ευπατριδής συγχωριανός, που αγαπούσε ιδιαίτερα το χωριό και τους συγχωριανούς και πάντα έκανε ό,τι μπορούσε για να βοηθήσει το χωριό και τους συγχωριανούς.

Ο αγαπητότατος Κώστας γεννήθηκε στο χωριό στις 18-6-1928. Ήταν το πρώτο από τα 2 παιδιά (ακολουθούσε η Σοφία), του Θεόδωρου και της Σταματίας Νάτση (το γένος Τσαγκαλάκη). Μετά το Δημοτικό πήγε στο Γυμνάσιο στην Τρίπολη και στη συνέχεια ασχολήθηκε με το παντοπωλείο του πατέρα του, στην πάνω γειτονιά, όπου τότε ήταν η αγορά, το κέντρο του χωριού. Όταν έγινε η πλατεία του χωριού με το κοινοτικό κατάστημα και το κοινοτικό καφενείο, από τους μεγάλους ευεργέτες του χωριού Αφούς Κουσιάκη, ήταν μαζί με το Θεοφάνη Δ. Τασιόπουλο, οι πρώτοι ενοικιαστές που λειτούργησαν το παντοπωλείο και καφενείο στην πλατεία (εκεί που είναι τώρα η ταβέρνα του Δ. Σταθούλη).

Το 1959 ήρθε στην Αθήνα, όπως και ο συνέταιρός του κι ασχολήθηκε με το εμπόριο. Ήταν εισαγωγέας ποδηλάτων και μοτοποδηλάτων Sacks, για πολλά χρόνια. Στη συνέχεια στράφηκε στο εμπόριο ηλεκτρικών ειδών και συσκευών. Ήταν ο αποκλειστικός εισαγωγέας-αντιπρόσωπος ηλεκτρικών συσκευών από την τότε Ανατολική Γερμανία, διατηρώντας μεγάλο κατάστημα στη Λ. Αθηνών, μέχρι την κατάρρευση της Ανατ. Γερμανίας.

Το 1960, στην Αθήνα, παντρεύτηκε την Ασημίνα Αυζαγγέλη και απέκτησαν δύο παιδιά, το Θεόδωρο και τη Ματίνα. Ευτύχησαν

να δουν τρία εγγόνια (Κώστας και Ασημίνα από το Θεόδωρο) και τη Βασιλική από τη Ματίνα.

Έζησε ήσυχα τα τελευταία του χρόνια, κοντά στην κόρη του, φροντίζοντας υποδειγματικά τη γυναικά του, την οποία έχασε πριν από 1 χρόνο.

Ο Κώστας ήταν ένας εξυπνος, δραστήριος, ευγενέστατος άνθρωπος που ξέφυγε από τα μέτρα του χωριού και ξεχώριζε και με το παρουσιαστικό, τους τρόπους και την πολιτεία του.

Αγαπούσε πολύ το χωριό και γι' αυτό ήταν ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου μας και διετέλεσε Ταμίας στα πρώτα Δ.Σ. Πρωτόπρος στις δράσεις του Συλλόγου. Ενέπνεε αγάπη και σεβασμό σε όσους συνεργάστηκε, με το παρουσιαστικό του, τη συμπεριφορά και πολιτεία του. Ήταν αφεγάδιαστος, ένας τζέντλεμαν.

Έτσι με όλα αυτά είναι μεγάλο το κενό που άφησε στην οικογένειά του, στα παιδιά, τα εγγόνια, τους συγγενείς, φίλους αλλά και τους συγχωριανούς. Σ' όλους μας λείπει! Σ' όλους μας είναι αξέχαστη η μνήμη του και θετικότερο το αποτύπωμα που άφησε πίσω του.

Δυστυχώς έφυγε από τη ζωή σ' αυτή την περιεργη και δύσκολη περίοδο του κορονοϊού και το Δ.Σ. και τα μέλη του Συλλόγου δεν μπορέσαμε να παραβρεθούμε στην κηδεία του να τον κατευδώσουμε όπως του άξιζε.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει στα παιδιά του και τις οικογένειές τους τα θερμότατα συλλυπητήρια και τους διαβεβαιώνει ότι η μνήμη του είναι ζωντανή ανάμεσά μας!

Αιωνία του η μνήμη!

Γιώργος Ρόκκας

Σοφία Θ. Νάτση - Φράγκου

Ακριβώς 40 ημέρες, μετά τον θάνατο του Κ. Θ. Νάτση, τον ακολούθησε η **αδελφή του Σοφία**, που έφυγε λίγες μέρες πριν τα 90ά γενέθλιά της (30 Μαΐου). Ήταν το δεύτερο παιδί του Θεόδωρου και της Σταματίας Νάτση. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό. Παντρεύτηκε στην Αθήνα το Θεόδωρο Φράγκο, αυτοκινητιστή διεθνών μεταφορών, που διετέλεσε και Πρόεδρος του συνδικάτου των αυτοκινητιστών διεθνών μεταφορών. Μαζί δημιούργησαν ωραία οικογένεια με την Άννα και τον Κωστή, τους οποίους αποκατέστησαν και ευτύχησαν να δουν τρεις εγγονούς.

Τα τελευταία 23 χρόνια, με την συντα-

ξιόδοτησή του συζύγου της, εγκαταστάθηκαν στο χωριό, που το αγαπούσαν. Εκεί έζησε ήσυχα η Σοφία και μετά το θάνατο του συζύγου της. Έζησε ήσυχα και απλά, όπως πάντα ήταν ήπιος, σεμνός, ήσυχος, απλός, ήρεμος, διακριτικός και καλοσυνάτος άνθρωπος. Άνθρωπος της αφοσίωσης και της προσφοράς προς την οικογένειά της.

Το Δ.Σ. εκφράζει τα θερμότατα συλλυπητήριά του στα παιδιά της και τις οικογένειές τους και λυπάται που λόγω της συγκυρίας δεν μπόρεσε να την κατευδώσει όπως έπρεπε.

Αιωνία της η μνήμη!

Γιώργος Ρόκκας

Ντίνα Κυπραίου - Δάνδολου

Στις 23 Απριλίου, ανήμερα του Αγίου Γεωργίου, έφυγε από την ζωή η θεία μου **Ντίνα Δάνδολου**.

Ήταν το **δεύτερο παιδί της οικογένειας Σοφίας και Γεωργίου Κυπραίου (Τσιρίκου)**.

Είχε φύγει από το χωριό σε νεαρή ηλικία για την Αθήνα, όπου γνώρισε και τον σύζυγό της Δημήτριο Δάνδολο. Μαζί απέκτησαν τον γιο τους Νίκο και κατά τη διάρκεια της δεκαετίας 60-70 πολλά καλοκαίρια τα πενούσαν στο όμορφο χωριό μας.

Όσο ο Νίκος σπούδαζε στην Αμερική είχε ζήσει όλη η οικογένεια εκεί για λίγο, αλλά επέστρεψαν Ελλάδα σύντομα.

Η μεγάλη της αγάπη ήταν οι δύο τρισαγαπημένες διδυμες εγγονές της. Η Δήμητρα που σπουδάζει στην Αμερική και που πολύ συχνά της τηλεφωνούσε και της έδινε μεγάλη χαρά.

Η Ελένη, που σπουδάζει στο Πάντειο

Πανεπιστήμιο, πολλές φορές, έμενε στο σπίτι της στο Π. Φάληρο για να είναι κοντά στο σχολείο της. Αυτό κι αν το περίμενε με μεγάλη χαρά.

Δυστυχώς η θεία μου πέθανε κατά τη διάρκεια της μεγάλης καραντίνας λόγω της πανδημίας COVID-19, με αποτέλεσμα να μην παρευρεθούν οι συγγενείς και φίλοι της οικογένειας. Όμως όλη η οικογένεια πένθησε. Τα αδέρφια της στην Αμερική έκαναν τρισάγιο εκεί στην εκκλησία τους. Ο μεν Τάκης στον Ναό του Αγίου Ιωάννου Θεολόγου στο Λας Βέγκας, ο δε Δήμος στον Ναό του Αγίου Αντωνίου στην Πασαντίνα, Λος Άντζελες. Αυτό το τρισάγιο το παρακολούθησαμε διαδικτυακά, αφού είχαμε την δυνατότητα.

Η θεία μου Ντίνα έφυγε πλήρης ημερών, θα λείψει σε όλους μας. Όμως θα την θυμόμαστε όλοι μας με πολλή αγάπη.

Αιωνία της η μνήμη.

Ιωάννα Ρόκκα-Γεωργιοπούλου

Χρυσούλα Σωτ. Χρόνη

Στα 85 της χρόνια έφυγε από τη ζωή, την Τετάρτη 22 Απριλίου 2020, στην Αθήνα όπου κατοικούσε τα τελευταία χρόνια η **Χρυσούλα Χρόνη το γένος Δημητρίου Ζιωτόπουλου**.

Κηδεύτηκε την Παρασκευή 24 Απριλίου 2020, στο Ναό του Αγίου Νικολάου στο νεκροταφείο του χωριού μας και ετάφη στον τάφο της οικογένειας.

κογένειας.

Το 40νθήμερο μνημόσυνο της τελέστηκε την Κυριακή 24 Μαΐου 2020, στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία Παγκρατίου στην Αθήνα.

Ευχόμαστε και προσευχόμαστε ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της και να παρηγορήσει τους οικείους της!

Τα εγγόνια της

Κορνηλία Κολιοπούλου

Έφυγε από την ζωή η **Κορνηλία Κολιοπούλου του Ηλία και της Θεοδώρας** στις 5 Μαΐου το 2020.

Γεννήθηκε το 1937 στο Κακούρι και έφυγε μικρή για την Αθήνα. Παντρεύτηκε και απέκτησε έναν γιο.

Εργάστηκε σκληρά και συνταξιοδοτήθηκε από το ξε-

νοδοχείο Χίλτον. Ήταν ένας ήσυχος, πρoός άνθρωπος και πολύ χαμηλών τόνων.

Όσο ήσυχα έζησε τόσο ήσυχα έφυγε. Θα σε θυμόμαστε όλοι με πολλή αγάπη.

Η ανιψιά σου

Θεοδώρα Κολιοπούλου-Κουτσουριδάκη

Ελένη Δελαγραμμάτικα

Την προπαραμονή της γιορτής της έφυγε από κοντά μας η αγαπημένη μου θεία **Ελένη Δελαγραμμάτικα το γένος Οψιμούλη**. Μητέρα του Γιώργου και της Ειρήνης και γιαγιά του Μάνου, του Δημήτρη και της Έλενας. Το χωριό μας, καταγωγή του πατέρα της Ιωάννη Οψιμούλη (ταγματάρχη) το αγαπούσε και κάθε 21 Μαΐου μαζί με τους γονείς μου (Παναγιώτη Αναγνωστόπουλο και Κωνσταντίνα το γένος Κοντοράβδη) κατέβαιναν στην πανήγυρη του Ιερού Ναού μας. Δεν θα ξεχάσω την ευγένεια, την καλοσύνη, τον όμορφο λόγο και την αρχοντιά σου αγαπημένη μου θεία. Να είναι ελαφρύ το χόμα που θα σε σκεπάσει.

Η κηδεία έγινε την Πέμπτη 21/5 στον Ιερό Ναό Αγίων Θεοδώρων Α' Κοιμητηρίου Αθηνών. **Συλλυπητήρια σε όλη την οικογένεια.**

Βασιλική Αναγνωστοπούλου

Ιωάννης Τασιόπουλος

Στις 2-4-2020 έφυγε από τη ζωή ο **Ιωάννης Τασιόπουλος, γιος του Κων/νου Τασιόπουλου και της Σταυρούλας Ζιωτοπούλου**.

Γεννήθηκε το 1946 στο Αρτεμίσιο Αρκαδίας. Τελείωσε το Γυμνάσιο στην Τρίπολη και έκτοτε πήγε στην Αθήνα όπου διορίστηκε ως υπάλληλος στα ΕΛΤΑ. Παντρεύτηκε με την Ευαγγελία Χατζημανώλη με την οποία απέκτησε τέσσερα παιδιά, τη Βίλη, τη Λίλα, τη Νάντια και τον Κωστή. Με την οικογένειά του κατοικούσε στη Λυκόβρυση Αττικής. Οι κόρες τους με τη σειρά τους έκαναν τις δικές τους οικογένειες και τους χάρισαν τέσσερα εγγόνια, τη Νάνσυ, το Λευτέρη, το Στάθη και την Ιωάννα.

Εμείς η οικογένειά του θα τον θυμόμαστε για πάντα με αγάπη και σεβασμό. Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή σου.

Αιωνία σου η μνήμη.

Η σύζυγός σου, Τα παιδιά σου, Τα εγγόνια σου

- **Μαρία (Μαρίτσα) Τσαγκαλάκη-Χρονοπούλου στις 22/5/20 ετάφη στο Κοιμητήριο του χωριού μας.**
- **Κώστας Παναγιώτη Νάτσης στις 25/5/20 ετάφη στο Κοιμητήριο της Τρίπολης.**

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

- **Ντίνας Κυπραίου-Δάνδολου**
Η οικογένεια του **Δήμου Κυπραίου (Τσιρίκου)** προσέφερε το ποσό των \$100 USA.
- **Ντίνας Δρακοπούλου-Σταματοπούλου**
Ο αδελφός της **Τάκης Γεωρ. Σταματοπούλου** προσέφερε το ποσό των 100€.
- **Αθηνάς Χρόνη-Χρονόπουλου**
Ο σύζυγός της **Θεόδωρος Χρονόπουλος** προσέφερε το ποσό των 100€.
- **Χρήστου και Γεωργίας Ρόκκα**
Η κόρη τους **Παναγιώτα Ρόκκα-Δημητροπούλου** προσέφερε το ποσό των \$100 Αυστραλίας.
- **Χρήστου Βασ. Ρόκκα**
Η θεία του **Παναγιώτα Ρόκκα-Δημητροπούλου** προσέφερε το ποσό των \$100 Αυστραλίας.

Στις οικογένειες των θανόντων συγχωριανών μας το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια και τους εύχεται την εξ ύψους παρηγοριά.